

Lavrov i FN: Advarer: »Tiden er inde til at lære lektien« af en unipolær verdens fiasko

23. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt en dyster og ildevarslende tale i dag i FN's Generalforsamling. En stor del af hans 18 minutter lange tale drejede sig om Syrien, og selv om han ikke direkte talte om faren for generel krig, så formidlede han umiskendeligt den farefulde tilstand, som verden i dag befinder sig i, med meget lidt tid tilbage til at »lære lektien«.

Lavrov sagde, at de forhåbninger, som opstod under sidste års FN-generalforsamling for en »overgang« fra unipolært til multipolært samarbejde, ikke var blevet indfriet, fordi nogle lande er for vant til at »gennemtvinge deres vilje over andre«, og vi ser eksempler på dette i Mellemøstens og Nordafrikas forblødning.

»Selve fundamentet for internationale relationer undermineres«, og »tiden er kommet til at lære lektien« af disse fiaskoer. Han opsummerede det seneste år: at Ruslands assistance til Syrien på anmodning fra den suveræne regerings invitation lykkedes med at forhindre dens nedtagning. Men nu kan de aftaler, der blev indgået i FN's Sikkerhedsråd, og de nylige amerikansk-russiske aftaler om at forsøge at standse krigen, ikke virkeliggøres, med mindre IS, Jabhat al Nusra og deres terroristallierede nedkæmpes. Humanitærhjælp kan heller ikke realiseres.

Lavrov opfordrede til nedsættelse af en uafhængig kommission til at undersøge krænkelserne af den nylige våbenhvile, samt de to, store hændelser i Aleppo (angrebet mod

nødhjælpskonvojen og drabet på syriske soldater), og han fordømte »sabotagen« af våbenhvileprocessen af fremmede lande, der agerer i Syrien med det formål at frembringe regimeskifte. Han fordømte de kræfter »i udlandet«, der »bruger ekstremister for at promovere geopolitiske fordele«.

Med hensyn til det globale billede, så henviste Lavrov hurtigt til NATO's bevægelser for at ekspandere og til udviklingen af antiballistiske missilsystemer, alt imens Vesten undlod at beskæftige sig med initiativer mod kemiske og biologiske våben, initiativer, som Rusland promoverer.

Meget vigtigt, så opfordrede han til, at Nordkorea opgav sit atomvåbenprogram og vendte tilbage til ikke-spredningsregimet. Men, understregede han, Nordkorea må ikke bruges som en undskyldning for at »militarisere« Nordasien.

I modsætning til disse kriser, roste Lavrov det russisk-kinesiske samarbejde – både deres fælleserklæring fra juni 2016 om international lov, der opretholder principperne om suverænitet og FN's Charter, samt også Kinas lederskab som vært for det nylige G20-topmøde. Han erklærede, at både den Eurasiske Økonomiske Unions og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) åbenhed er chancer for fredelige relationer.

Link til den Fælles Erklæring fra juni:
http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/2331698

Steinmeier i FN: Verden må

tage en beslutning

23. sept. 2016 – De, der følger med i talerne i FN, må være blevet slået af en streng, dystertone i dag hos både den russiske udenrigsminister Lavrov og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier under deres taler for FN's Generalforsamling, der fandt sted inden for samme time.

De havde selvfølgelig begge deltaget i gårsdagens intense, katastrofale møde i den Internationale Syriske Støttegruppe.

Steinmeier dvælede ved to ting: kaosset og flygtningekrisen i Mellemøsten og Nordafrika pga. ødelæggelsen af Syrien, Irak og Libyen, og den »nye splittelse« i Europa efter Ruslands »krænkelse af international lov« og annektering af Krim. Han nævnte imidlertid, som også Lavrov havde gjort 30 minutter tidligere, »nogen fremskridt« i at få en våbenhvile i Ukraine, forhandlet gennem en indsats fra Normandiet Kontaktgruppen (Tyskland, Rusland, Frankrig, Ukraine) for at implementere Minskaftalen.

Han understregede, at hans forslag om mere opmærksomhed til våbenkontrol har til hensigt at styrke ikke alene FN's rolle, men også regionale grupper som OSCE, som vil have tysk formandskab til næste år. Tyskland rolle i OSCE, og dets ansøgning om medlemskab i FN's Sikkerhedsråd, er baseret på troen på »fred, retfærdighed, innovation og partnerskab«, sagde han. »Vi har valget, men vi må beslutte os«, sluttede han.

»Uden udvikling giver bæredygtighed ingen mening«, siger Kinas Li Keqiang til FN's Generalforsamling

21. sept. 2016 – I en tale til FN's Generalforsamling i dag gjorde den kinesiske premierminister Li Keqiang med overvældende klarhed rede for det kinesiske syn på »dagsordenen for bæredygtig udvikling«, som nok har bragt et par fjer til at stritte i den Grønne lobby.

»Kina er blandt de første lande, der har fremlagt sin egen plan for en gennemførelse af 2030-Dagsordenen for Bæredygtig Udvikling. Grundlaget for bæredygtig udvikling, er selve udviklingen. Bæredygtighed giver ingen mening, uden udvikling«, sagde Li. »Mange problemer i hele verden skyldes manglen på udvikling, inklusive fattigdom, flygtningekrisen, krige og konflikter, så vel som terrorisme. Vi må finde roden til disse problemer og løse dem gennem udvikling.« Og det må være »bæredygtigt i alle retninger«, tilføjede han, dvs., for den udviklede såvel som den udviklende verden. »Det må være inkluderende og indbyrdes forbundet. I modsat fald vil vækst blive forhalet«, sagde Li. Han kom også med en reference til det nyligt afsluttede Hangzhou-topmøde under Kinas værtskab, hvor »en win-win-politik for bæredygtige mål« blev fremlagt.

Li gav også udtryk for sin bekymring over den voksende tendens mod protektionisme, med en måske slet skjult kritik af Donald Trumps kampagne i USA: »Globalisering er i stærk modvind«, sagde han. Li sagde, at Kina ville fortsætte sin politik for åbenhed. Men, for at fremme bæredygtig udvikling, »må vi holde principperne i FN's Charter i hævd« og »støtte FN's ledende rolle i globale anliggender«.

»Med hensyn til løsning af kriser, så må verden vende sig mod dialog, i stedet for alliancer«, sagde Li. »Tiden har bevist, at militære løsninger blot fører til mere had og vold. Ingen vinder på denne måde. Alle de krigsførende parter i regionale konflikter bør opgive nulsums-mentaliteten, løse deres konflikt gennem dialog, opløse deres uoverensstemmelser gennem forhandling og forfølge en forsoning i en ånd af tilgivelsens mentalitet.«

Med hensyn til Syrien, så opfordrede han til en politisk løsning på konflikten.

Stormvej over JASTA mod Obama/Bush/London; LaRouche: »Bliv ved! Stop ikke!«

Leder fra LaRouchePAC, 21. sept., 2016 – I går, sammenfaldende med åbningen af FN's Generalforsamlings generelle debat mellem verdens ledere, brød helvede løs over Obama og Saudi-Arabien i Washington, D.C. To demonstrationer og en pressekonference fandt sted ved Det Hvide Hus og Senatet under ledelse af æresfamilierne til ofrene for 11. september-terroren og bragte aktivister fra østkysten ind til at beordre, at S.2040 JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorere af Terrorisme) blev sat i kraft (gennem præsidentens underskrift). Som demonstrationsskiltene sagde: »Stop beskyttelse af Terrorisme-\$\$!« Til præsident Obama: »Ingen veto mod JASTA!« Til kongressen: »Gør veto ugyldigt!« Loven vil gøre det muligt for amerikanerne at sagsøge Saudi-Arabien.

I løbet af natten har en medieoffensiv gjort budskabet landsdækkende, gennem *USA Today*, *HispanTV*, og mange andre. »Hvorfor familier til ofrene for 11. september føler sig forrådt af Obama«, lyder overskriften i *McClatchy News D.C.* i dag.

I dag fortsætter lederne for JASTA deres tilstedeværelse for fuld styrke på Capitol Hill og insisterer på retfærdighed, for sig selv, for nationen og for verden. JASTA er allerede blevet enstemmigt vedtaget af Repræsentanternes Hus tidligere på måneden, og af Senatet i maj, men Obama har sagt, at han vil nedlægge veto imod den. Men selv, hvis han nøler med at gøre det frem til ugens udgang, har medlemmer af Senatet lovet at forblive i session og underkende vetoet. I går sagde advokater, at de står klar til omgående at anlægge retssager mod Saudi-Arabien, på vegne af ofrene for 11. september.

Sideløbende hermed blev det endnu hedere for saudierne og Obama, i form af en debat i Senatet om vedtagelse af S.J. Res. 39: »Resolution om afvisning af et \$1,51 mia. stort våbensalg til Saudi-Arabien«. De fire forslagsstillere – Rand Paul (R-KY), Chris Murphy (D-CT), Al Franken (D-MN) og Mike Lee (R-UT) – kom alle med udtalelser imod de saudiske grusomheder i Yemen og imod kongerigets opbakning af radikal ideologi, der fører til terrorisme. Murphy sagde, at saudiernes handlinger »ikke har andet formål end kaos og forøgelse af områder, der ikke kan regeres ...« Selv om lovforslaget ikke blev vedtaget, men blev suspenderet (en måde at blokere det uden direkte at afvise det) med stemmerne 71 mod 25 (aftaler om militæreksport bliver typisk vedtaget), havde Murphy på forhånd udtrykkeligt sagt, at, selv, hvis lovforslaget ikke vedtages, »vil det stadig sende et signal«.

Lyndon LaRouches respons på dette momentum imod Obama lød: »Bliv ved! Stop ikke!« Han understregede, at vi må »udvide rækkevidden af det, som bør optage folk ...« Og endvidere: »Få folk til at komme tættere sammen, som et reelt team. Gå ikke i stå i en lukket kreds; kom ud af kredsen.«

Intet er mere presserende nødvendigt end at benytte dette momentum til at få de i begge Kongressens huse fremsatte Glass/Steagall-lovforslag vedtaget. LPAC-aktivister bragte dette frem i forreste linje i går på Capitol Hill, over for de mange individuelle kongresmedlemmer, der var hurtige til at fordømme Wells Fargo-bankens forbrydelser – dagens korrupte nassekarle – men var tavse og dårligt informerede om behovet for en akut indsats for at genindføre Glass-Steagall, og for en akut indsats for at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sætte økonomien i gang og redde nationen, og verden. Men alle i Kongressen ved, at det har været LaRouchePAC's aktivisme, der har tvunget Glass-Steagall frem til toppen af virkelighedens dagsorden. Og jo mere, fremtrædende borgere og valgte regeringsfolk (dvs. Kongressen) ved om den umiddelbart forestående nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, desto større er chancerne for, at man i tide griber til nødforanstaltninger.

På Manhattan bliver Helga Zepp-LaRouches erklæring vedrørende de presserende spørgsmål, der ligger foran verdensledere, som er forsamlet i New York til FN's Generalforsamling, fortsat bredt cirkuleret, under overskriften **»APPEL til FN's Generalforsamling: Et nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål!«**

Her til morgen talte den kinesiske premierminister Li Keqiang med sine egne ord om begrebet om de »fælles mål« folkene imellem, ved at henviser til sin nations forpligtelse til den »win-win«-anskuelse, der er involveret i forpligtelsen til at gøre, hvad der kræves for at skabe økonomisk vækst for alle nationer og folkeslag. Kun økonomisk udvikling kan fremme den menneskelige civilisation og det menneskelige fremskridt, sagde han, og løse vore problemer, selv terrorisme. Verden står i dag over for mange farer, men Li sagde, at »svære øjeblikke kræver stærkere tillid.«

Foto: Aktivister demonstrerer uden for Det Hvide Hus for JASTA-loven. Loven vil gøre det muligt for overlevende af 11.

september-angrebene at sagsøge Kongedømmet Saudi-Arabien for dets direkte involvering i angrebene. [foto: Jason Ross/alle rettigheder reserveret]

Se også: *Video: Pressekonference afholdt ved Capitol Hill af repræsentanter for familier til ofrene for 11. september, samt senatorer.*

https://www.youtube.com/watch?time_continue=3&v=bJOQHLLWZAA

Obamas kliniske sindssyge udstillet for åbent tæppe i FN's Generalforsamling

20. sept., 2016 – I en tale, der ikke fik nogen applaus, bortset fra den høflige respons til slut, fokuserede masseorderen Barack Obama på sit eftermæle – og rablede om sine otte embedsårs præstationer og beskrev sig selv som, at han levede op til Martin Luther Kings opfordring til menneskeheden om at være »Guds medarbejdere«.

Narcissisten Obama sagde, at, siden afslutningen af den Kolde Krig for 25 år siden, er verden blevet »mindre voldelig og mere fremgangsrig end nogensinde før«. Han sagde, at »principperne om åbne markeder og ansvarlig styrelse, om demokrati og menneskerettigheder og international lov, som vi har skabt, er fortsat det mest solide fundament for menneskeligt fremskridt i dette århundrede«, hvorefter han hævdede, at det er denne globalisering og politikken med farvede revolutioner, der er ansvarlige for det faktum, at »antallet af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, er

blevet skåret ned fra næsten 40 % af menneskeheden til under 10 %«. Han kom ikke med nogen henvisning til Kina, der har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og heller ikke til Silkevejen, de nye, finansielle institutioner eller til andre aspekter af det nye paradigme, der nu er i kraft.

Denne marionet for det Britiske Imperium angreb Rusland to gange: »I en verden, der har ladet imperiernes tidsalder bag sig, ser vi Rusland forsøge at genvinde sin tabte storhed gennem magtanvendelse«; og, »Hvis Rusland fortsætter med at gribe ind i sine naboers anliggender, er det måske nok populært på hjemmefronten, og det opflammer måske nok en nationalistisk lidenskab for en tid, men over tid vil det også formindske landets status og gøre dets grænser mindre trygge.«

Han lo, mens han sagde, at nogle mennesker påstod, at »det ukrainske folk« var gået på gaderne »pga. en eller anden plan, der var påtvunget fra udlandet«, når sandheden var den, at folket så, hvor fremgangsrige vesteuropæere var og ønskede at tilslutte sig EU (han undlod at nævne den nuværende elendighed i Ukraine, for ikke at tale om de \$10 mia., som USA har brugt for at skabe en anti-russisk bevægelse, der var i ledtog med nynazister).

Mellemøsten befandt sig, indrømmede han, i en tilstand af sammenbrud, og han »forklarede« hvorfor – ikke, som den britiske Chilcot-rapport og det britiske Underhus' rapport om Libyen har gjort det klart, at de kriminelle Bush/Obama-aggressionskrige havde drevet dem ud i en mørk tidsalder, men snarere pga. deres dårlige ledere, der »forfulgte politisk opposition eller dæmoniserede andre religiøse sekter«.

Og det mest oprørende, så beskrev Obama USA, ikke som den døende imperiemagt, som hele verden erkender det for at være, men som »en sjælden supermagt i menneskets historie, for så vidt som, at det har været villigt til at tænke længere end til snæver egeninteresse ... Og følgelig mener jeg, at vi har været en kraft for det gode«.

Som ovenfor anført, så var der ingen klapsalver, der afbrød denne smædetale.

Kina engagerer FN-institutioner i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som

»beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemøsten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugering, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonvojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

APPEL til FN's Generalforsamling: Et Nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål. Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiel arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Globalisering forårsager krige og flygtninge, siger tysk udviklingsminister

8. september 2016 – I debatten i den tyske Forbundsdag om budgettet for finansåret 2017, fordømte udviklingsminister Gerd Müller i går »tidlige kapitalistiske strukturer, skabt af en globalisering uden grænser og værdier«, der har skabt en

»situation, hvor 10 % af verdens befolkning ejer 90 % af værdierne, og hvor 20 % opbruger 80 % af råvarer og ressourcer. Denne saks kan ikke fortsætte med at gabe mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige og er årsagen til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

De udfordringer, som udviklingssektoren står overfor, er enorme, sagde Müller: Alene i Afrika vil 2 mia. nye spædbørn blive født mellem i dag og året 2050, der behøves lærere og jobs til dem, og 80 % af afrikanere har i dag stadig ikke adgang til elektricitet. Det globale, økonomiske system må ændres; folk, der lever i disse lande, regner med det. Verdenshandelsorganisationen (WTO) må transformeres fra at være en frihandelsorganisation og til at blive en fair trade-organisation, sagde Müller og advarede atter om, at det haster med at bringe nødhjælp til flygtninge i Afrika og Mellemøsten, og at en »Marshallplan for Afrika og MENA [Mellemøsten/Nordafrika]« er nødvendig.

Uddannelse til flygtningebørnene er afgørende; derfor bevilger Tyskland midler til for tiden 6000 lærere, der skal arbejde i flygtningelejre, men der er meget, der skal gøres; FN's flygtningehjælp må opgraderes, og der er behov for en reform af FN-institutioner, inklusive FN's Sikkerhedsråd.

Foto: Gerd Müller i Forbundsdagen i går.

Rådgivende komite for FN's

menneskerettighedsråd

advarer:

Fodr ikke gribbefondene – de kommer bare efter mere

6. september 2016 – I sin netop udgivne rapport om de rovgriske gribbefondes operationer angreb en rådgivende komite for FN's menneskerettighedsråd (UNHRC), der har hjemsted i Genève, den argentinske præsident Mauricio Macri for at indgå en 'aftale mellem kærester' med gribbefondene, der har lukreret på hans land i over et årti. I april måned i år betalte Macri disse blodsugere \$6,5 mia., fem gange mere end de \$1,3 mia., som en New York-dommer afgjorde, de var skyldige at betale.

Ledet af tidligere særlige FN-rapportør for retten til mad, og af tidligere schweiziske parlamentariker, Jean Ziegler, der tidligere har undersøgt schweiziske bankers kriminelle aktiviteter og har fremsat anklager om, at gribbefonde gør det internationale finansoligarkis »beskidte arbejde«, advarede den rådgivende komite om, at det, at bøje sig for disse rovdyr, som Macri gjorde, har dystre konsekvenser. Som det rapporteres i den argentinske avis *Pagina 12*, der havde eksklusiv adgang til komiteens rapport, fremkom rapporten med anklager om, at Macris aftale med gribbene »tvang regeringen til at øge sin statsgældsbyrde, som på længere sigt kan svække statens evne til at opfylde sine forpligtelser mht. at beskytte økonomiske og sociale rettigheder, og kan samtidig forværre uligheden og den finansielle ustabilitet«.

Desuden, lyder anklagen, udgør aftalen »et reelt tilbageslag for processen med at etablere en international mekanisme til sanering af udenlandsk statsgæld«. I september 2014 fremlagde Argentina, på initiativ af Gruppen af 77 plus Kina, en

resolution for FN's Generalforsamling, der krævede en sådan mekanisme, og som blev vedtaget af 124 lande.

Udover det argentinske tilfælde, dokumenterer rapporten de frygtelige konsekvenser for fattige afrikanske og latinamerikanske lande, der ikke havde mulighed for at bekæmpe gribbefondene, og advarer, at »kreditorers private interesser ikke kan beskyttes på bekostning af statens interesse mht. at fremme og beskytte bæredygtig og inkluderende vækst og et lands vedvarende udvikling«. Skabelsen af en multilateral mekanisme »med mandat til at løse uoverensstemmelser om statsgæld på en uafhængig og upartisk måde« er afgørende, erklærer rapporten, og dette kan gå imod amerikanske domstoles doktrin om at beskytte gribbene, *»give dem større troværdighed og give dem incitament til at fortsætte med samme praksis i fremtiden«* (fremhævelse tilføjet). Dette spørgsmål, insisterer rapporten, må bevares på den internationale dagsorden.

Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med

Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS, samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitiske lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudiernes (og briternes) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys – men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu

værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon

LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister, nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

Russerne er forsigtigt optimistiske mht., at den humanitære indsats i Aleppo kan fungere

30. juli 2016 – Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov gav udtryk for forsigtig optimisme i forbindelse med den russisk/syriske, humanitære indsats i Aleppo, i bemærkninger, som i går blev offentliggjort af det russiske Forsvarsministerium. Han understregede, at det russiske

militær gjorde alt, hvad der stod i dets magt, for at afhjælpe den humanitære situation dér, efter at de havde omringet byen. Dette er faktisk operationens eneste mission, og Ruslands Udenrigs- og Forsvarsministerium havde allerede udsendt appeller til udenlandske modparter og organisationer om at tilslutte sig denne indsats. »Den indledende respons er ganske positiv«, sagde Antonov. »Organisationerne 'Læger uden Grænser' og ICRC, så vel som også FN's generalsekretær for kontoret for Syriens særlige udsending, Staffan de Mistura, har vist interesse for operationen.« Antonov bemærker samtidig, at »reaktionen fra visse medieagenturer og politiske personer, der har set en forklædt plan i de russiske handlinger, er overraskende«. Operationen er udelukkende af humanitær art, men det russiske militær, sagde han, »vil ikke på nogen betingelser tillade indstrømningen af våben til de regioner, der kontrolleres af de militante oprørere«.

De Misturas respons var imidlertid lidt mere kompliceret, end Antonovs fremstilling kan have indikeret. »Det er vores job«, sagde de Mistura om planerne om en korridor, under en pressekonference i Geneve, rapporterer Associated Press. Han gav udtryk for støtte »i princippet« til humanitære korridorer, men sagde, at det skulle finde sted »under de rette betingelser«. »Hvordan kan man forvente, at mennesker – i tusindvis – skal gå igennem en korridor, mens der stadig finder beskydning, bombing og kampe sted?« sagde de Mistura. Russerne ønsker imidlertid tydeligvis, at FN skal være involveret på jorden. »Vi vil grundigt analysere de Misturas initiativer, af hvilke mange fortjener støtte, og vi vil komme med vore kommentarer«, sagde Antonov. »Vi er parate til et tæt og konstruktivt samarbejde med alle internationale, humanitære organisationer og, naturligvis, med kontoret for FN's særlige udsending til Syrien.«

Pentagons pressesekretær Peter Cook sagde i går, at den russiske operation i Aleppo gennemføres uden nogen koordinering med USA. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter

Steinmeier sagde imidlertid, at den situation, der nu hersker i Aleppo, kræver, at USA og Rusland kommer til en eller anden form for gensidig forståelse. Han tilskyndede Rusland til at »få Assad-regeringen« til at samarbejde med FN og gøre det muligt at levere humanitær hjælp til Aleppo. »Situationen i Aleppo gør en gensidig forståelse mellem USA og Rusland endnu vigtigere«, sagde han, iflg. TASS. »Jeg håber, at de aktuelle forhandlinger mellem Washington og Moskva vil give resultater«, afsluttede han.

Alt imens det ikke står klart, hvad der sker på jorden med korridorerne – vestlige medier hævder, at ingen civile tager væk, og ingen militante kæmpere overgiver sig, mens alternative medier, såsom Al Masdar og Fars, rapporterer om det modsatte – så står det klart, at operationen fortsat er en indsats, der gør fremskridt. Russiske militæksperter, som blev konsulteret af Sputnik, »advarer imod at være for optimistisk. Omringning, bemærker de, betyder ikke sejr«. Den form for by-krigsførelse, som et angreb på de tilbageværende dele af Aleppo, der kontrolleres af oprørerne, ville medføre, er vanskelig, farlig og absorberer en temmelig stor, militær indsats og en hel del militære ressourcer. Det er derfor, fremsatte en ekspert, at Damaskus og Moskva i stedet forsøger at overtale de militante kæmpere til at forlade Aleppo. »Hvis dette sker, vil en organiseret modstand ikke være mulig, og byen vil kunne indtages.« Tilbage står dog at se, om dette vil ske.

Foto: Det smadrede Aleppo, omkring første uge af juli.

Rusland, FN, menneskerettighedsgrupper og EU-grupper fordømmer aftale med Tyrkiet

9. marts 2016 – De Forenede Nationer og menneskerettighedsgrupper advarede i går om, at EU-aftalen om at tilbagesende alle ikke-regulære migranter til Tyrkiet til gengæld for politiske og finansielle belønninger til landet, kunne være ulovlig, rapporterer journalister fra *Reuters*, Stephanie Nebehay og Gabriela Backzynska, den 8. marts.

FN's flygtningehøjkommissær Filippo Grandi sagde til EU-parlamentet i Strasbourg i går: »Jeg er dybt bekymret om ethvert arrangement, der involverer en almengældende tilbagevisning af nogen person fra et land til et andet uden, at man klart forklarer, hvad standarden er for beskyttelse af flygtninge under international lov.«

Grandi kom med denne udtalelse kun få timer efter, at de 28 EU-ledere havde udarbejdet en aftale med den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Bruxelles, og som vil betale Tyrkiet flere penge (3,3 mia. dollar mere) for at holde flygtninge i Tyrkiet; som giver hurtigere rejsetilladelse uden visum til tyrkere i hele EU, og sætter skub i forhandlingerne om medlemskab af EU, der længe har været gået i stå, til den tyrkiske, ISIS-støttende præsident, Erdogan.

EU's feje ophøjelse af Tyrkiets status blev omgående fordømt over hele verden:

Amnesty International kaldte den foreslåede massetilbagevisning af migranter til Tyrkiet for »et dødsstød mod retten til at søge asyl«.

Den velgørende nødhjælpsorganisation Læger uden Grænser sagde, »I 'realpolitikens' navn syntes medlemsstater parat til at træde på deres principper for at slå en skammelig handel af med Tyrkiet.«

Sputnik International erklærede i dag, at, »med politiets voldelige beslaglæggelse i denne weekend af Tyrkiets største, uafhængige aviser, *Zaman* og *Today's Zaman*, har landet endelig overskredet stregen for at blive et fuldt udviklet diktatur ... EU-ledere lefler for Tyrkiet, efter at sidstnævnte har spillet en førende rolle i destabiliseringen af Syrien og udløsningen af flygtningekrisen ... Tyrkiet favner nu et fascistisk diktatur, og Washington og dets europæiske håndlangere er ramt af den samme omfavneelse.«

Foto: FN's flygtningehøjkommissær Filippo Grandi holder sin tale under EU-parlamentets plenarforsamling i Strasbourg, Frankrig, den 8. marts 2016. (Foto: EPA)

En Marshallplan ville ikke alene standse udvandringen af flygtninge, men mange ville vende hjem, siger FN's de Mistura

2. marts 2016 – »I det øjeblik, vi, om Gud vil, har en standsning af fjendtlige handlinger, adgang for humanitær hjælp og gennemførelse af disse tre punkter – ny styrelse, forfatning og valg – vil jeg vædde på, af mange [syrere] ikke alene ikke vil rejse, men vil vende hjem, især, hvis vi har en

massiv 'Marshallplan' for genopbygning af Syrien«, sagde FN's særlige udsending Staffan de Mistura til Reuters' Tom Miles den 1. marts.

FN vil påbegynde den næste runde af fredsforhandlinger for Syrien den 9. marts, sagde de Mistura til Reuters i går. »Vi har udskudt det til eftermiddagen den 9. af logistiske og tekniske årsager, og også, for at våbenstilstanden skal være bedre etableret«, sagde de Mistura. »Jeg vil ikke udskyde det længere.«

»Vi ønsker ikke, at diskussionerne i Genève skal blive til en diskussion om krænkelser eller ikke omhandlende våbenhvilen; vi ønsker, at de faktisk skal adressere kernen i det hele«, sagde han i et interview. De forenede Nationer håbede, at en standsning af fjendtlighederne ville gøre det muligt for humanitær hjælp at blive sendt ind i belejrede områder, og muliggøre nye fredsforhandlinger.

USA og Rusland, der udfærdigede aftalen om ophør af fjendtligheder, aftalte at dele information og håndhæve våbenhvilen, fordi FN ikke var involveret i denne proces, sagde de Mistura. Det fordrede, at begge sider skulle dele fælles kort over slagmarken og overvåge situationen med droner og satellitter, fordi det ikke var muligt at udstationere tusinder af observatører på jorden. FN havde kun generelle kort over situationen inden våbenhvilen, sagde de Mistura.

Efter at den første runde af fredsforhandlinger stoppede den 3. februar, sagde de Mistura, at han ønskede, at diskussionerne skulle fokusere på forfatningsmæssig reform, styrelse og afholdelse af valg om 18 måneder, og at løsladelse af fanger også ville »stå meget højt på dagsordenen«. Hertil kommer, at krigen har skabt flere end fem millioner flygtninge, der også skal have en mulighed for at stemme ved et fremtidigt valg, sagde de Mistura.

Reuters rapporterer fra Damaskus, at mange, der overvejede at

forlade Syrien, gentænkte denne beslutning pga. standsningen af fjendtlighederne, »så skrøbelig og vanskelig, den end er«.

Foto: FN's særlige udsending for Syrien Staffan de Mistura, foto fra 26. februar 2016.

Det rette navn for Menneskerettigheder er Udvikling, siger BRIKS- nationerne

Tirsdag, 1. marts 2016 – Med udstedelsen af en erklæring i går under FN's Råd for Menneskerettigheders årlige højeste panel i Genève stod BRIKS-nationerne for et indgreb i en institution, der har udøvet indflydelse som en klub imod lederne af flere udviklingslande, der ikke ville følge det britiske oligarkis diktater. Fælleserklæringen til Rådet for »Menneskerettigheder« siger: »Vi anser udryddelse af fattigdom for at være en uundværlig forudsætning for, og det overordnede mål hen imod, opnåelse af en vedvarende udvikling, promovring af samfundsmæssigt fremskridt, beskyttelse af fairness og retfærdighed og fremme af miljøbeskyttelse.« Den siger, at alle lande bør undgå en fremgangsmåde med »one size for alle«, i betragtning af de forskellige niveauer af udvikling, nationale realiteter og nationale historier.

Der har blandt BRIKS-nationerne været krav om, at denne organisation skulle blive mere involveret som en blok af nationer i internationale og »geopolitiske« spørgsmål. Dette

synes nu at være på dagsordenen.

Efter russisk dagsordens- forslag: FN's Sikkerhedsråd pålægger Tyrkiet at 'overholde international lov' og stoppe beskydning af Syrien

17. februar 2016 – Tirsdag blev Tyrkiets beskydning af syrisk territorium taget op i FN's Sikkerhedsråd efter anmodning fra Rusland, og Rådet vedtog enstemmigt at henstille til Tyrkiet om at standse sine angreb. I et møde bag lukkede døre fik Rådets medlemmer en briefing om Tyrkiets krænkelser af syrisk suverænitet. Efterfølgende sagde Sikkerhedsrådets formand, Venezuelas ambassadør Rafael Ramirez, til journalister, at "alle medlemmer af sikkerhedsrådet ... var enige om at bede Tyrkiet om at overholde international lov", som det citeredes af TASS. Rådet bekræftede sine forpligtelser i forhold til München-aftalen,

Ramirez sagde, at "medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd er bekymrede over de tyrkiske angreb på et antal syriske regioner ... " Han talte specifikt imod angreb på kurderne. "Et at de spørgsmål, som nogle lande, inklusive Venezuela, har rejst,

er, at det kurdiske folk må inddrages i diskussionerne ... Noget, som er vigtigt – kurderne kæmper mod terrorist-grupper på landjorden, og dette er en betydningsfuld faktor for alle ...

At russerne tager lederskabet i forsvaret for suverænitet og international lov i FN-processen står indlysende klart. I sidste uge sendte den syriske regering breve til Rådet og rapporterede om Tyrkiets angreb på kurdiske militsstyrker i Syrien, samt hævdede, at Tyrkiet krænkede Syriens suverænitet. I går anmodede Rusland om at få dette spørgsmål sat på Rådets dagsorden.

Den russiske Udenrigsministerium offentliggjorde en udtalelse d. 15. februar, der sagde, at Rusland ser den tyrkiske aktion som "en direkte støtte til international terrorisme, i modstrid med relevante resolutioner i FN' Sikkerhedsråd og de forpligtelser, som Tyrkiet har påtaget sig i Wien, New York og München, som medlem af den Internationale Støttegruppe for Syrien." Derfor "vil Rusland støtte initiativet for at sætte dette spørgsmål på Sikkerhedsrådets dagsorden, hvilket burde afstedkomme en utvetydig vurdering af Tyrkiets provokerende politik, der truer fred og sikkerhed i Mellemøsten og derudover."

**Irak angriber voldsomt
tyrkisk invasion
og amerikansk respons i brev**

til FN's ambassadør Samantha Power – kræver handling fra FN

12. december 2015 – På trods af, at det Amerikanske Udenrigsministeriums talsmand, John Kirby, verbalt langede ud efter RT-reporteren i denne uge og hævdede, at Irak vil håndtere Tyrkiets invasion af Irak som et bilateralt anliggende, så er kendsgerningen, at Irak går til FN's Sikkerhedsråd. Kirby fik et hysterisk anfald over RT-reporteren og kaldte hende »latterlig« og »gal« for at rejse spørgsmålet om Iraks vrede mod NATO-medlemmet Tyrkiet.

RT's reporterer have ret, og i går indgav den irakiske regering en officiel klage over Tyrkiet til FN og sendte et brev fra den irakiske regering til Samantha Power, Obamas 'ansvar-for-at-beskytte (R2P), regimeskift'-galning i FN.

Reuters rapporterer, at den irakiske ambassadør til FN, Mohamed Ali Alhakim, i brevet til Power skrev: »Vi anmoder Sikkerhedsrådet om at kræve, at Tyrkiet omgående trækker sine styrker tilbage ... og ikke igen at krænke irakisk suverænitet. ... Dette anses for at være en åbenlys overtrædelse af principperne i FN's Charter, og en krænkelse af Iraks territoriale integritet og staten Iraks suverænitet.«

I sproglige vendinger, der er en kindhest mod Tyrkiet og en advarsel til USA og andre NATO-medlemmer, sagde Alhakim, at den tyrkiske invasion er en »aggressiv handling« og tilføjede, »Assistance med militær uddannelse og avanceret teknologi og avancerede våben for at bekæmpe terrorenheden Islamisk Stat må være baseret på bilaterale og multilaterale aftaler og ske i fuld respekt for national suverænitet og den irakiske forfatning, og må være koordineret med de irakiske bevæbnede styrker.«

Irak har også klaget over Obamas meddelelse om, at dræberteam fra Specialstyrkerne vil ankomme til Irak.

Foto: Tanks fra den tyrkiske hær på den tyrkisk-irakiske grænse.

Rusland siger, USA og Rusland snart vil præsentere FN-Resolution for at forkrøble ISIS' indkomster

Rusland siger, USA og Rusland snart vil præsentere FN-Resolution for at forkrøble ISIS' indkomster, sagde Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin til reportere den 9. dec. »Vi arbejder sammen med USA's delegation om et fællesprojekt. Dette er en storstilet resolution til bekæmpelse af terrorisme. Vi har tiltro til, at vi vil opnå dette, at denne resolution vil være klar til 18. december.« RT rapporterer, at denne »nye resolution vil indeholde en klausul, der vil håndhæve en strengere implementering af Resolution 2199 [en russisksponsoreret resolution fra februar 2015], der forbyder illegal oliehandel med terroristgrupper.«

Foto: Vitaly Churkin i FN.

Leder, 3. december 2015: Obama deployerer for krig, mens det 25. forfatningstillæg påkaldes

Præsident Obama fortsætter sin mobilisering for krig med Rusland. NATO planlægger at sende kampfly og antiluftforsvars-missiler til Tyrkiet – med Rusland som eneste mål for sådanne offensive våben – med USA's forsvarsminister Ash Carter, der tirsdag meddelte deployeringen af 200 amerikanske jag-og-dræb specialstyrker til Irak for at finde og dræbe ISIS-ledere i både Irak og Syrien. Ikke »rådgivere« og »uddannelsesofficerer«, men dræberteams. Selv Irak reagerede imod den gale dræber, med premierminister al-Abdi, der til pressen sagde, at Irak har brug for uddannelse, våben og rådgivning fra det internationale samfund, »ikke udenlandske kamptropper på jorden, der kæmper på irakisk jord«. Han tilføjede, at en sådan deployering »ikke kan ske uden [regeringens] godkendelse, fuld koordinering og fuld respekt for Iraks suverænitet«.

Flere amerikanske aviser havde i dag udgivet opfordringer til at tage det 25. forfatningstillæg i anvendelse som nødvendigt middel til at fjerne Obama fra embedet med den begrundelse, at han ikke længere er mentalt skikket til at udføre sine pligter. Lyndon LaRouche har gentagne gange krævet, at dette forfatningstillæg omgående blev taget i anvendelse, før det lykkes Obama at lancere en menneskelig udslettelseskrig.

Obamas optræden på Klimaforandringskonferencen i Paris var så usammenhængende, at selv en af hans faste tilhængere, reporter Richard Cohen fra *Washington Post*, skrev en spalte med overskriften, »Obama, en præsident, der mistede sin stemme« og sagde, at »hans veltalenhed var blevet erstattet af arrigskab,

og han har mistet evnen til at overtale« og at »hans problem er, at han ofte ikke har noget at sige«.

Journalisten Mark Whittington fra examiner.com responderede imidlertid: »Har Barack Obama mistet sin stemme, eller har han mistet forstanden?« Han fortsatte: »I mangel af en rigsretssag kan vicepræsident Biden måske sammenkalde regeringen, påkalde det 25. forfatningstillæg og erklære præsident Obama mentalt uegnet til at sidde rest af sin embedsperiode ud.«

LaRouche bemærkede i dag, at det var Vladimir Putin, der satte denne dynamik i gang med sin tale til FN's Generalforsamling[1] i september, da han roligt, men bestemt, fremlagde Obamaregeringens kriminelle handlinger, hvor de rev FN's Charter i stykker, lancerede ulovlige krige, gennemtvang regimeskift og udførte dronedrab i hele verden. Det internationale publikum var frastødt af sandheden om Obamas handlinger, og siden da har Obama selv været ude om det.

Frygten for Obama er det eneste, der holder det amerikanske folk, så vel som ledere i hele verden, tilbage fra at sige sandheden og kræve, at han fjernes, og at USA og Europa i stedet går sammen med Rusland, Kina og BRIKS-nationerne om at opbygge verden gennem processen med den Nye Silkevej, som det eneste middel til at standse Bush-Obama-politikken med overlagte, evindelige krige. Som Franklin Roosevelt sagde, stedt over for truslen om fascisme: »Vi har intet at frygte, ud over selve frygten«.[2]

[1] Præsident Putins fulde tale i FN, video, engelsk voice over.

[2] FDR's første indsættelsestale, dansk.

Frankrig og Rusland arbejder på en FN-resolution imod ISIS

19. november 2015 – Rusland har genoplivet et udkast til en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som det tidligere havde foreslået, men som ikke blev taget i betragtning, fordi det opfordrede alle andre nationer til at koordinere med de regeringer, hvor de opererede, og som selvfølgelig inkluderede Syrien, et koncept, som især USA og Storbritannien afviste.

Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, sagde til TASS, at resolutionen er revideret i overensstemmelse med erklæringen om terrorisme fra G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet. Churkin sagde, at det reviderede dokument fokuserer på »behovet for at forene indsatsen« i kampen mod Islamisk Stat. Det tager også den franske indsats i betragtning. »Vi har forsøgt at revidere vores udkast således, at vore franske samarbejdspartners følelser ville blive taget i betragtning, men vi mente, det var urimeligt at vente på et nyt udkast. Så meget desto mere, fordi vores udkast var 'på bordet'«, sagde den russiske udsending.

Det »nye udkast« var en henvisning til det faktum, at Frankrig er i færd med at udarbejde sit eget udkast til en resolution til Sikkerhedsrådet, der ville bemyndige militæraktion imod ISIS. Den franske FN-ambassadør François Delattre beskrev det som »kort, stærkt og fokuseret på kampen mod vores fælles fjende«.

Delattre sagde, at det russiske forslag »er et bidrag, som vi omhyggeligt vil studere«, hvilket iflg. Reuters indikerer, at Frankrig ikke er parat til at gå i partnerskab med Rusland om et fælles forslag.

Den kinesiske præsident Xi Jinpings tale til FN's Generalforsamling, komplet dansk tekst

Som det lyder i en gammel, kinesisk talemåde: »Den største idealist skaber en verden, der i sandhed er fælles for alle«, således er fred, udvikling, lige-værd, retfærdighed, demokrati og frihed menneskehedens fælles værdier og De forenede Nationers ophøjede mål. Og dog er disse mål langt fra at være opnået, og vi må fortsætte vore bestræbelser for at imødegå dem. I nutidens verden er vore lande indbyrdes afhængige og har en fælles fremtid. Vi bør forny vort forpligtende engagement over for formålene og principperne i FN's charter og opbygge en form for internationale relationer med win-win-samarbejde, og skabe et samfund for en fælles fremtid for menneskeheden.

Download (PDF, Unknown)

Den indiske premierminister Narendra Modis tale

til FN's Generalforsamling – engelsk voice over

Kina foreslår en Geneve-3 konference for en diplomatisk løsning af krisen i Syrien

1. oktober 2015 – På FN's Sikkerhedsråds særlige møde om terrorisme den 30. september foreslog Kinas udenrigsminister Wang Yi at indkalde til en Geneve-3 konference om Syrien, uden forhåndsbetingelser og med deltagelse af alle interesserede parter. Indkaldelsen af en tredje Geneve-fredskonference, på et passende tidspunkt, "bør overvejes, og betingelser, der virker befordrende for en sådan konference, bør aktivt skabes forudgående", tilføjede Wang Yi, ifølge Xinhua i går.

Ifølge en erklæring fra Udenrigsministeriet sagde Wang Yi til mødet i Sikkerhedsrådet, at "krisen i Syrien nu havde stået på i fem år. Det internationale samfund kan ikke blot se til uden at løfte en finger, men bør samtidig ikke involvere sig vilkårligt. En politisk løsning på krisen i Syrien er grundlæggende vejen til en løsning". Xinhua rapporterer også, at den kinesiske udenrigsminister mødtes med sin syriske kollega, Walid al-Moallem, og sagde til ham, at verden bør respektere Syriens suverænitet, uafhængighed og territoriale integritet.

FN's særlige repræsentant i Syrien, Steffan de Mistura, meddelte forud for mødet i FN's Sikkerhedsråd, at Geneve-3-

arbejdsgrupper ville påbegynde arbejdet i oktober og ville fokusere på sikkerhed og kampen mod terrorisme, politiske og forfatningsmæssige reformer, den humanitære krise og økonomisk genopbygning.

Ligeledes den 30. sept. sagde den schweiziske udenrigsminister Didier Burkhalter til FN's generalforsamling, at den syriske regering bør inkluderes i en bred dialog for at nå frem til en afgørelse på den syriske konflikt. Han opfordrede til en snarlig skabelse af en international kontaktgruppe, der skal lede arbejdet. I dag opfordrede EU-parlamentets præsident, Martin Schulz, til skabelse af en koalition, inklusive Rusland og Iran, for at løse konflikten i Syrien. "Vi er nødt til at tale med Rusland og opbygge en form for fælles strategi. Vi må have en international koalition, der må dannes på internationalt plan. En sådan koalition har afgjort brug for Iran og Rusland".

**Præsident Putins fulde tale i
FN 28. sept.
– video, engelsk voice over**

Tema-artikel: Begynd med Franklin Roosevelts helhedsidé.

FN for fælles, økonomisk opbygning af verden, ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september, en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

FN-Generalforsamling er sidste chance for verden. Indtrængende appel til regeringschefer om at gribe til handling.

Af Helga Zepp-Larouche

Hvor findes den instans, der – ganske vist i sidste øjeblik – endnu kan gribe ind? Hvor er den verdensdomstol, for hvilken den store skyld kan blive sonet? Er vi som menneskehed kollektivt i stand til at afvige fra en kurs, der truer med at føre til vores egen undergang?

Hvis der overhovedet findes en sådan instans, så er det De forenede Nationers kommende generalforsamling i New York. Fra den 24. september og frem til den 1. oktober vil et stort antal stats- og regeringschefer deltage i dette møde. I dette tidsrum bliver Manhattan det sted, hvor menneskehedens skæbne, for øjnene af hele verden, bliver forhandlet, og hvor der kan indgås aftale om en vision for en bedre fremtid – eller sagt på en anden måde: Hvor grundlaget for, om vi overhovedet skal have en fremtid, kan lægges.

Download (PDF, Unknown)